

Til § 14.

(Retsplejelovens § 39).

Forslaget er fremsat af Retsplejeudvalget, idet de nugældende Regler for borgerlige Sagers Vedkommende maa anses for unødigt strenge og medfører betydelig Bekostning, medens de for Straffesagers Vedkommende har vist sig praktisk uigennemførlige og bør erstattes af administrativt fastsatte Bestemmelser.

Til § 17.

(Retsplejelovens § 50 a.)

Administrationen har altid været af den Opfattelse, at Tjenestemandsløvens § 20, hvorefter det kan paalægges en Tjenestemand, der beskyldes for Uretskaffenhed i Tjenestegerningen, eller overfor hvem der fremsættes ærerørige Beskyldninger, at fralægge sig Beskyldningen ved Dom, ogsaa finder Anvendelse med Hensyn til Dommere. For denne Opfattelse taler ogsaa, at Tjenestemandsløvens § 11 angaaende Suspension af Tjenestemænd og § 17 angaaende disciplinær Undersøgelse for tjenstlige Forseelser udtrykkeligt udtaler, at det med Hensyn til Dommere har sit Forblivende ved Retsplejeløvens Regler, henholdsvis § 50 og §§ 48 og 49, medens et saadant Forbehold derimod ikke findes i Tjenestemandsløvens § 20. Lønningskommissionens Betænkning indeholder heller intet om, at der i den anførte Henseende gælder andre Regler for Dommere end for de øvrige Tjenestemænd. Systemet i Tjenestemandsløven er med Henblik paa Dommernes Stilling med andre Ord dette, at Dommere har en Særstilling, saafremt der paatænkes indledet en Undersøgelse mod dem (§ 17, jfr. § 11), medens de er stillede som andre Tjenestemænd, naar Spørgsmaalet drejer sig om Sagsanlæg fra Tjenestemandens Side mod en Tredemand (§ 20).

I et Tilfælde, hvor Justitsministeriet gjorde sin Beføjelse efter Tjenestemandsløvens § 20 gældende overfor en Dommer, afslug denne imidlertid at efterkomme Ministeriets Anmodning om at anlægge Sag, og skønt man efter det ovenfor anførte anser Dommerens Standpunkt for ulovmedholdeligt, anser man det dog for rigtigst at stille nærværende Forslag.

Til § 18.

(Retsplejelovens § 70).

Forslaget stilles, fordi de samme Grunde, der taler for at udelukke Poli-

tiets Tjenestemænd fra at være Nævnninger, ogsaa gør sig gældende med Hensyn til Fængselsvæsenets Tjenestemænd.

Til § 19.

(Retsplejelovens § 78).

(Lovforslag 1923—24 § 6).

(Betænkning 1922 § 5).

Forslaget gaar ud paa, at de to af Landsrettens Formand valgte Medlemmer af Aarsliste-Udvalget udgaar, da Udvalget i dets nuværende Skikkelse synes at være et altfor kompliceret Apparat. Med Hensyn til denne Regels Ikrafttræden henvises til Forslagets § 156, 2det Stykke.

Derhos foreslaas der beskikket en Suppleant for Formanden og valgt Suppleanter for de andre Udvalgsmedlemmer, hvortil der har vist sig Trang.

Til § 20.

(Retsplejelovens § 85).

(Lovforslag 1923—24 § 7).

(Betænkning 1922 § 6).

Efter Retsplejelovens § 85 skal der for det enkelte Ting udtages 30 Hovednævninger og 10 Hjælpenævninger, medens der til hver Sag kun er Brug for 12 Nævninger og de fornødne Suppleanter. Det synes urimeligt, at 30 Hovednævninger, der udenfor København ofte maa rejse langvejs fra til Tingstedet, skal møde ved hver Sag, og Tallet foreslaas derfor nedsat til 25; samtidig foreslaas Hjælpenævningernes Antal forhøjet fra 10 til 15, da disse tages blandt Personer, der bor paa det Sted, hvor Retten holdes, eller i Nærheden af det, og det for dem derfor er mindre besværligt eventuelt at skulle møde.

Da Aarsliste-Udvalget efter Forslaget kun bestaar af 3 Medlemmer, skal der ialt udtrækkes 18 Hjælpenævninger og 28 Hovednævninger, for at der, efter at hvert Medlem af Aarsliste-Udvalget har udskudt en Hjælpenævning og en Hovednævning, kan blive 15 Hjælpenævninger og 25 Hovednævninger tilbage. Angaaende den fornødne Overgangsbestemmelse henvises til Forslagets § 156, 2det Stykke.

Til § 21.

(Retsplejelovens § 90).

(Lovforslag 1923—24 § 8).

(Betænkning 1922 § 7).

Efter Retsplejelovens § 90 skal Hoved- og Hjælpe listen suppleres, naar en Hovednævning eller Hjælpenævning fritages eller